

Sygn. akt IV U 89/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Elżbieta Wojtczuk

Protokolant sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 grudnia 2013 r. Nr (...)

p o s t a n a w i a :

I. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. celem ponownego rozpoznania;

II. umorzyć postępowanie.

Sygn. akt IV U 89/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 grudnia 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 75 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił Z. K. prawa do przyznania dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy wskazał, że orzeczeniem z dnia 07 listopada 2013 r. Lekarza Orzecznik ZUS nie stwierdził niezdolności do samodzielnej egzystencji, wobec powyższego nie zostały spełnione przesłanka z art. 75 w/w ustawy do przyznania dodatku pielęgnacyjnego (k. 119 akt organu rentowego).

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do zasiłku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że nie zgadza się z oceną jego zdrowia przez Lekarza Orzecznika ZUS i decyzją organu rentowego. Wskazał, że jego stan zdrowia uległ pogorszeniu, jest całkowicie zależny od rodziny. Ubezpieczony wskazał, że ma problemy z orientacją czasu teraźniejszego/przeszłego, nie pamięta dat, ma problemy w ocenie sytuacji, ma problemy w najprostszych zajęciach tj. toaleta, spożywanie posiłków, przyjmowanie leków, jest kaleką (utracił kończynę dolną w wyniku wypadku), co spowodowało dodatkowo pogłębiającą się z roku na rok depresję, nerwicę, zmiany w psychice. Ubezpieczony podał również, że był kilkakrotnie hospitalizowany na oddziale psychiatrycznym, gdzie została u niego zdiagnozowana choroba Alzheimera i nie jest w stanie funkcjonować bez pomocy drugiej osoby (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie, wskazując, iż ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu w ustawowym terminie od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS, a ponadto powołał się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.12-13).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. K. w dniu 30 września 2013 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego (wniosek k. 109 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 listopada 2013 r. bez przeprowadzenia badania ubezpieczonego na podstawie dokumentacji medycznej ustalił, że ubezpieczony Z. K. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 07.11.2013 r. k.111 akt organu rentowego). Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 07.11.2013 r. zostało przesłane ubezpieczonemu za pośrednictwem poczty dnia 16.12.2013 r. Potwierdzenie doręczenia w/w orzeczenia wróciło podwójnie awizowane po raz pierwszy dnia 19.12.2013 r., po raz drugi 27.12.2013 r. i mogło być uznane za doręczone prawidłowo dopiero z dniem 3 stycznia 2014 r. (odpis orzeczenia z potwierdzeniem doręczenia k. 9-8 dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej organu rentowego)

Z. K. nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 07.11.2013 r. do Komisji Lekarskiej ZUS przed wydaniem zaskarżonej decyzji bowiem o orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS dowiedział się z zaskarżonej decyzji (bezsporne).

Decyzją z 19 grudnia 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 75 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił Z. K. prawa do przyznania dodatku pielęgnacyjnego (decyzja z dnia 19.12.2013 r. k.119 akt organu rentowego).

Dnia 09.10.2014 r. Z. K. wniósł odwołanie od zaskarżonej decyzji kwestionując orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 07.11.2013 r. (data nadania odwołania w placówce pocztowej k. 11).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ kpc sąd odrzuca odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpoznania wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej Sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W przedmiotowej sprawie zachodzi podstawa do zastosowania art. art. 477⁹ § 3¹ kpc, bowiem wydanie decyzji dnia 19 grudnia 2013 r. przez organ rentowy było przedwczesne. Organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję nie czekając na zwrotne potwierdzenie odbioru od ubezpieczonego odpisu orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 07.11.2013 r. i upływ terminu do wniesienia przez ubezpieczonego sprzeciwu od tego orzeczenia. Organ rentowy nie mając doręzonego orzeczenia z dnia 07.11.2013 r. wydał zaskarżoną decyzję (notatka służbowa k.118 akt organu rentowego). Takie postępowanie organu rentowego uniemożliwiło ubezpieczonemu złożenie sprzeciwu od lekarza orzecznika ZUS z dnia 07.11.2013 r. Odpis orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 07.11.2013 r. na podstawie art. 139 kpc może być uznany za doręczony skutecznie dopiero z dniem 3 stycznia 2014 r. i od tej daty powinien być liczony dla ubezpieczonego 14 dniowy termin na złożenie sprzeciwu do Komisji lekarskiej ZUS. Tak więc ubezpieczony mógł wnieść sprzeciw do dnia 17 stycznia 2014 r. Dnia 9 stycznia 2014 r. ubezpieczony złożył odwołanie od zaskarżonej

decyzji z dnia 19.12.2013r., w którym zakwestionował ustalenia lekarza orzecznika ZUS, co w okolicznościach niniejszej sprawy organ rentowy powinien potraktować jako sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wniesiony w terminie, na podstawie art. 477⁹ § 2 kpc uchylić swoją decyzję i wyznaczyć termin badania przez Komisję Lekarską ZUS.

W ocenie Sądu zasadnym jest zatem potraktowanie pisma wniesione przez ubezpieczonego dnia 09.01.2014 r. zatytułowanego „odwołanie” jako sprzeciwu od lekarza orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS i uznanie, że powyższy sprzeciw nie został przez organ rentowy rozpatrzony.

Wobec tego, że organ rentowy ograniczając prawa ubezpieczonego wydał zaskarżoną decyzję z naruszeniem przepisów prawa Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w postanowieniu.